

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 10. De Filiorum jactura.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

Qui maledicit patri suo &c. Vide hic §. I. sub initium.

Quidam in pago contra matrem suam pro dividenda segete iurgabatur: cumque sibi majores fecerneret manipulos, illa fraudis impatiens, filium, ne DEUM irretaret, sedulo commonebat. Ille in furias actus crinibus apprehensam prostermit. Sinistrò oculo sequenti nocte privatus, brachium antè, & retrò, inquietissimè vi oculatà agitans, amens denique efficitur. Mater tertìa die mortua præ dolore. Carceri ille in triennium mancipatus. Ad sepulchrum tandem S. Frodoberti, prius multis sacris locis visitatis, quietem brachii, & sensus capitisque integritatem, accepit. Bolland. 8. Jan.

Narratur de filio, falsis testimonii convictum, & innocentem condemnatum. In loco supplicii protestatus, se non reum sceleris impositi; moriturum tamen iuste: quia memini, ait, in hoc loco semel graviter offendisse matrem; quæ facta impatiens mihi imprecata: faxit DEUS! & hunc precor, ut eò ipsò locò te suspensum videam, ubi in matrem impius esse non timuisti. Non sum mihi conficius alterius sceleris. Paolleti D. infra Oct. Nat. Dom. Vide aliud terribile exemplum apud Stengelium t. 2. divin. Judic. c. 53.

Vide plura tit. Poena Talionis.

§. VIII.

Quomodo filii malè immolentur.

Cain de fructibus terræ. Gen. 4. 3. Abest hæc vox: sacrum pingue dabo; non macrum sacrificabo. Cain ex adverso: sacrificabo macrum, non dabo pingue sacrum. Cum Cain offerunt, qui proles stupidas, turpes, mancas, dant religioni; pulchras & ingeniosas, conjugio. Cornelius hic.

Vocemus puellam, & quæramus ipsius voluntatem &c. Gen. 24. 57. Hinc intellige, quantum errent illi, qui per vim filias suas in uxores tradunt iis, quos ipsæ nollent. Vel qui eas monasteriis includunt, ut religiosæ sint; quamvis repugnent. Diez Conc. 2. de Incarnat. Dom.

Nolite facere domum Patris mei domum negotiationis Joan. 2. 16. Et tamen hic ad Sacrificii majestatem, oves, & boves, vendebantur. Nos verò filias, & filias, in templum ducimus; non ut hostiæ sint Numinis, sed gazophylacii hirundines. Velatur filia, non ut Domino psallat; sed ne domi perstrepat; nuptiis exclusa, non liliis immissa. Liberi aris admoventur, non ut altari serviant. 1. Cor. 9. 13. sed ut de altari vivant. Hinc dolemus, non Levitas institui; sed suos interdum adipari: à quibus luxuriæ cœnò in haras aræ convertuntur. Multi pudicitia votò authorantur; & nescii; & plerumque nuptiis aptiores, quam cœlibatui. Clero filium devoves? Annam imitare; quæ Samuel Domino obtulit: non ut e tabernaculo annam, domum, deliciasque, referret; sed ut puer Domino ministraret. Oliva f. 3.

D. 1. Quadr.

Polyamb. Sacr. Tom. I.

§. IX.

De filiorum hereditate.

NE filios tuos avaritiæ causam facias. Filios habes? eis thesaurum sempiternum thesauriza. Fac omnes filio tuo, ratione pietatis, & beneficentiæ, patres. Necessè enim te quandoque è vita discedere; deinde filium relinques parvum, Magistratùs auxiliò indigentem. - Quem admodum scorpii filium, quicumque aspexerit, timet; nè quando in ætatem veniet, patris venenum imitetur; sic itè ex te descendentes liberos, ut paternæ iniquitatis hæres futuros, priusquam ad ætatem veniant, omnes suspicabuntur. S. Basilus serm. de avarit.

Quid ad conquirenda terrena, & peritura, distenderis? nihil majus præstare filiis poteris; quàm si hoc bonum per te habeant, quod nunquam penitus amittant. Non necesse est ergo, ut filio tuo terrenos thesauros recondas: nullà re eum facies ditiozem; quàm si ipsum filium tuum thesaurum DEI feceris. Salvianus ad Eccl. Cath. lib. 1.

Dives ille in Evangelio, qui purpurà induebatur, & byssò; absque dubiò, qui locuples in hoc sæculo ipse fuerat, etiam hæres suos morte ditavit. Sed nequaquam hoc ei proderat, quòd opibus, ac talentis, ejus germani divites incubabant; & ille guttam refrigerii impetrare non poterat. Illi erant in abundantia; sed ille in egestate: illi in gratulatione; sed ille in dolore: illi in divitiis; sed ille in tormentis: illi fortasse jugiter in luxuria; sed ille semper in flamma. Id. ib. lib. 3.

S. Paula pauperes totà urbe curiosissimè perquirens, damnum putabat, si quisquam debilis, & esuriens, cibo sustentaretur alterius. Spoliabat filios; & inter objurgantes propinquos, majorem fe eis hereditatem, Christi misericordiam, dimittere loquebatur. S. Hieronym. in ejus Epitaph. ad Eustochium.

§. X.

De filiorum jactura.

Tulis quoque ligna holocausti. & imposuit super Isaac filium suum. Gen. 22. 6. Putas, alius veitrum, ex ipsa historia narratione, tantum constantiæ, tantum animi robur, acquirat: ut, cum fortè amittitur filius morte communi, & omnibus debita, etiam si dilectus; adducat sibi in exemplum Abraham? & magnanimitatem ejus ante oculos ponat. Et quidem à te non exigitur istud animi magnitudinis, ut ipse alliges filium, ipse gladium pares, ipse unicum jugules. Esto sacerdos animæ filii tui. Origenes hom. 8. in Gen.

Concussit quatuor angulos domus - oppressit liberos tuos, & mortui sunt. Job. 1. 19. Cum filium amiseris, filiamve; refuge ad justum illum; solatiumque tibi profusus summum invenies. Tu quidem fortassis unum amittes, vel secundum, vel tertium; ille verò tot natos, natasque. S. Chrysost. t. 1. hom. 5. de pat. Job.

Ggg g 2

Pellems

Pellem pro pelle &c. Job. 2. 4. Intendit Sathan dicere: quoddam amissionem possessionum, & natorum, Job patienter toleraverit propter corporis sui salutem: & quoddam hoc non erat magnæ virtutis; sed erat humanum, & apud omnes homines consuetum. Et hoc est, quod dicitur: homo quicumque etiam non virtuosus dabit de facili pellem pro pelle; id est, carnem alienam pro carne sua: sustinet enim homo non virtuosus, ut quicumque alij, etiam quantumcumque

conjuncti, potius corpore affligantur, quam ipse. S. Thomas hic Lect. 1. Job prius amissionem possessionem, quam filios: ne jam oratio esset vilis rerum amissionis; cum non essent heredes, quibus hæc fervarentur. S. Bonaventura in Pf. 29.

Occidit omnes pueros. Matth. 2. 16. Fortasse illi pueri probi futuri non erant. Euthymius hic.

TITULUS IX. FILIUS DEI CHRISTUS.

§. I.

In genere.

E*Cce mulier, quæ erat in civitate peccatrix.* Luc. 7. 37. Præstantius argumentum est, Christum esse DEI filium, quoddam converterit ad se peccatores, quam quoddam mortuos suscitavit. Luc. 7. 15. adolescens à Christo suscitatus mox reddidit matri suæ. Jo. 11. 44. Lazarum suscitavit; & mox ait Discipulis: *Solvite eum, & finite abire.* At Zachæum convertens Luc. 19. cum ipso manet, & probabiliter Zachæus secutus est Christum. Cur mortuos suscitatos dimittit? peccatores autem conversos apud se retinet? ut sint Christi Deitatis argumentum. An non resurrectio mortuorum Deitatem Christi declarat? ita planè; sed conversio peccatorum mirabilis adhuc manifestat. Quarit S. Chrysost. hom. de latrone: cur Christus in cruce illud audiens opprobrium: *Si filius DEI es descende nunc de cruce;* Matth. 27. 40. cur tunc Dominus non fecerit aliquem mortuum adduci, ut eum in hostium conspectu à morte revocaret? & aperte se DEI filium ostenderet? Resp. latronis mentem averfam voluit commutare, ut ex omni parte ejus divinitas sentiretur. *Melior est misericordia tua super vitas.* Pl. 62. 4. *labia mea laudabunt te.* id est: benignitas illa, quæ me peccatorem à Tartaro revocasti; hæc melior est ad Deitatem tuam testandam; quam vitæ redditæ Lazaro, viduæ filio, aut principis filia. Escobar t. 3. Coll. Chr. p. 2. sect. 3. obl. 1.

Philippe, qui videt me, videt & Patrem. Joah. 14. 9. Filius DEI, quia viva illius imago; qui Filium videt, & Patrem videt. Alvarez in c. 37. Gen. Illustr. 20.

Non aliud est illi esse de Patre, id est, nasci de Patre, quam videre Patrem; aut aliud videre operantem, quam pariter operari. S. Augustinus de Trinit. l. 2. c. 1.

DEus quem genuit, quoniam meliorem se generare non potuit (nihil enim Deo melius) generare debuit æqualem. Si enim voluit, & non potuit, infirmus est: Si potuit, & non voluit, invidus est. Id. q. 48.

Manus, vel brachium, Domini Filius dicitur: quia per ipsum omnia facta sunt. S. Gregorius hom. 2. in c. 1. Ezech.

Potest per os DEI unigenitus designari Filius: qui, sicut brachium ejus dicitur, quia per eum Pater cuncta operatur; ita etiam os dicitur, per quem nobis omnia loquitur. Unde & ei sponsa in Cant. 1. 1. dicit: *esuletur me osculo oris sui.* Ac si dicat: tangat me præsentia dulcedine Unigeniti Filii Redemptoris mei. Id. lib. 27. cap. 10.

§. II.

Cur CHRISTUS vocetur filius David?

F*ilii David, filii Abraham.* Matth. 1. 1. O quam disparia nomina assumit DEUS in novo Testamento, ab iis, quæ in veteri. Tunc enim plerumque vocabatur DEUS Abraham, DEUS Isaac, & DEUS Jacob, DEUS hominum justorum, quos, sicut Davidem, peccasse nescimus. Nunc autem filii David peccatoris, filiusque Abraham justus dicitur: quia non modo justus; sed & peccatores, recipit. Diez, Conc. 1. in Nat. B. V.

Filium David nominabant, quem misericordem esse sciebant. V. Beda lib. 2. in c. 10. Matth.

De domo David. Luc. 1. 27. Quare Christus potius dicitur filius David, quam Abraham, vel Isaac, vel Jacob? Credo, propter viam, quæ fuerunt in David; in quibus potissimum Christum representabat. Primum est pietas, quæ susceptio inopes. 1. Reg. 22. *convenerunt ad David omnes, qui erant in angustia &c.* Sic Christus: *tibi derelictus est pauper.* Pl. 10. 14. Secundum est humilitas. 1. Reg. 24. 15. *quem persequeris Rex Israel? canem mortuum &c.* Et Christus Pl. 21. 7. *ego sum vermis, & non homo.* Tertium est mansuetudo, quæ sustinuit patienter contumelias Semel. 2. Reg. 16. 10. Et Dominus contumelias, & blasphemias Judæorum. Hugo Card. hic.

JESU fili David miserere mihi. Luc. 18. 38. Matth. 20. 30. Marci 10. 47. Nempe jam Davidis filio laudes canunt; jam ejus misericordiam implorant; jam subjectionem ei offerunt cæci, qui Davidi oppugnanti arcem Sion exprobrabant, & contradixerant; unde irrisorie illi dictum 2. Reg. 5. 6. *non ingredieris huc, nisi abstuleris cæcos, & claudos.* q. d. Soli cæci, & claudi, potentes sunt contra te bellare, o David, & arcem defendere. Jam ergo hi filio David